

Dz.U.2003.151.1469

Dz.U.2012.1409

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 14 sierpnia 2003 r.

**w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach
karnych i aresztach śledczych**

(Dz. U. z dnia 29 sierpnia 2003 r.)

(Tekst jednolity)

Na podstawie art. 249 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposoby prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w ramach wykonywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych i wyodrębnionych oddziałach zakładu karnego w aresztach śledczych, zwanych dalej "zakładami", wobec skazanych, tymczasowo aresztowanych, ukaranych i osób, wobec których został zastosowany środek przymusu skutkujący pozbawieniem wolności, zwanych dalej "skazanymi".

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) oddziaływania penitencjarne - zespół stosowanych w zakładzie środków i metod zmierzających do wzbudzenia w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw;
- 2) grupa wychowawcza - wyodrębnioną poprzez miejsce zakwaterowania i wyznaczenie jej wychowawców grupę skazanych, wobec której są prowadzone oddziaływania penitencjarne;
- 3) podkultura przestępcza - występujące w środowisku przestępczym negatywne wzorce, normy i sposoby postępowania.

§ 2. 1. W zakładzie prowadzi się, w każdym systemie wykonywania kary pozbawienia wolności, oddziaływania penitencjarne zmierzające do realizacji celów wykonywania kary pozbawienia wolności, określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej "Kodeksem karnym wykonawczym".

2. Oddziaływania penitencjarne prowadzi się w formie indywidualizowanych działań dostosowanych do psychofizycznych właściwości skazanego, a także działań wobec grupy skazanych.

3. Zakres oddziaływań penitencjarnych wobec skazanych zależy od systemu wykonywania kary pozbawienia wolności oraz od rodzaju i typu zakładu.

§ 3. 1. Dyrektor zakładu w ramach koordynowania oddziaływań penitencjarnych prowadzonych w zakładzie i sprawowanego nadzoru dba o jednolitość oddziaływań realizowanych w zakładzie.

2. Oddziaływania penitencjarne realizowane są w szczególności przez oddział penitencjarny oraz dział penitencjarny.

3. Kierujący oddziałem penitencjarnym odpowiada za realizację przez wychowawcę obowiązków służbowych związanych z prowadzeniem indywidualnego oddziaływania penitencjarnego wobec osadzonych należących do grup wychowawczych wchodzących w skład podległego mu oddziału oraz za organizację pracy wychowawcy w obrębie oddziału penitencjarnego.

4. Kierownik działu penitencjarnego organizuje prowadzenie przez funkcjonariuszy i pracowników działu oddziaływań penitencjarnych wobec osadzonych przebywających we wszystkich oddziałach penitencjarnych zakładu, wspierając merytorycznie wychowawców w realizacji prowadzonych przez nich indywidualnych oddziaływań penitencjarnych, w szczególności w zakresie:

- 1) realizacji programów resocjalizacji i przygotowania do readaptacji społecznej skazanych;**
- 2) utrzymywania współpracy z podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego;**
- 3) realizacji zadań związanych z opieką psychologiczną i oddziaływaniami psychokorekcyjnymi;**
- 4) zatrudnienia skazanych, pracy kulturalno-oświatowej, działalności z zakresu kultury fizycznej i sportu, biblioteki oraz pomocy postpenitencjarnej.**

5. Kierownik działu terapeutycznego organizuje i odpowiada za prowadzenie przez funkcjonariuszy i pracowników działu oddziaływań penitencjarnych wobec skazanych przebywających w oddziale terapeutycznym.

6. Wychowawca prowadzi oddziaływania penitencjarne w powierzony mu grupie wychowawczej.

7. Psycholog prowadzi badania psychologiczne, udziela pomocy psychologicznej oraz obejmuje skazanych odpowiednimi oddziaływaniami psychokorekcyjnymi lub terapeutycznymi.

8. Pozostali funkcjonariusze i pracownicy zakładu prowadzą oddziaływania penitencjarne w zakresie wynikającym z powierzonych im zadań.

§ 4. Oddziaływania penitencjarne prowadzi się, uwzględniając w szczególności warunki socjalno-bytowe i edukacyjne istniejące w społeczeństwie, wzajemne oddziaływanie skazanego i społeczeństwa oraz odpowiedzialność skazanego za skutki własnego postępowania.

§ 5. 1. W celu realizacji oddziaływań penitencjarnych kształtuje się w zakładzie wzajemne właściwe relacje pomiędzy skazanymi oraz pomiędzy skazanymi a osobami prowadzącymi oddziaływania penitencjarne w sposób zapewniający bezpieczeństwo, a także efektywność prowadzenia oddziaływań penitencjarnych.

2. Kształtowanie relacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się przede wszystkim poprzez:

- 1) poznawanie i kształtowanie środowiska skazanych;**

- 2) tworzenie właściwych relacji pomiędzy funkcjonariuszami, pracownikami i innymi osobami prowadzącymi oddziaływanie;
- 3) tworzenie właściwych relacji pomiędzy osobami, o których mowa w pkt 2, a skazanymi;
- 4) dobór środków i metod oddziaływania wobec skazanych, stosownie do ich właściwości psychofizycznych.

§ 6. Środowisko skazanych poznaje się w szczególności poprzez określenie:

- 1) ról społecznych pełnionych przez skazanych w zakładzie;
- 2) struktur, procesów grupowych i ich przemian;
- 3) zagrożeń dla prawidłowego przebiegu oddziaływania penitencjarnego i bezpieczeństwa zakładu.

§ 7. 1. Prowadząc oddziaływania penitencjarne, należy podejmować działania zapobiegające w szczególności:

- 1) wzajemnej demoralizacji skazanych;
- 2) negatywnym przejawom podkultury przestępczej;
- 3) występowaniu zachowań agresywnych wśród skazanych;
- 4) samoagresji skazanych;
- 5) różnym rodzajom uzależnień.

2. Prowadzenie oddziaływań penitencjarnych polega zwłaszcza na:

- 1) kierowaniu skazanych do właściwego systemu wykonywania kary;
- 2) kierowaniu skazanych do właściwych zakładów, a także do odpowiednich oddziałów w zakładach;
- 3) odpowiednim rozmieszczaniu skazanych w miejscach zakwaterowania, pracy i nauki;
- 4) organizowaniu grup wychowawczych;
- 5) właściwym doborze grup wychowawczych do organizowanych zajęć;
- 6) **skreślony**;
- 7) umożliwianiu tworzenia zespołów skazanych;
- 8) wizytacji cel mieszkalnych, miejsc pracy i nauki skazanych;
- 9) egzekwowaniu realizacji przez skazanych obowiązków, wynikających z Kodeksu karnego wykonawczego;
- 10) utrzymywaniu ze skazanymi stałych kontaktów wychowawczych i motywowaniu ich do realizacji zadań określonych w indywidualnym programie oddziaływania lub w indywidualnym programie terapeutycznym;
- 11) organizowaniu zajęć wzbudzających pożądaną aktywność skazanych;
- 12) wdrażaniu skazanych do kształtowania poczucia odpowiedzialności, samokontroli i samodyscypliny;
- 13) **wspieraniu kontaktów skazanych z osobami najbliższymi**;
- 14) podawaniu, w uzasadnionych przypadkach, do wiadomości innych skazanych, decyzji dyrektora lub decyzji albo opinii komisji penitencjarnej, w szczególności, gdy są one wynikiem szczególnych osiągnięć i społecznie pożądanym postaw lub rażąco negatywnych zachowań;
- 15) stwarzaniu warunków sprzyjających utrzymywaniu pozytywnych stosunków międzyludzkich;

- 16) stwarzaniu warunków sprzyjających zwracaniu się skazanych do przedstawicieli administracji zakładu z osobistymi prośbami, skargami, wnioskami i problemami;
- 17) wskazywaniu społecznie akceptowanych sposobów rozwiązywania sytuacji konfliktowych;
- 18) udzielaniu pomocy skazanym w sytuacjach konfliktowych;
- 19) łagodzeniu antagonizmów i zapobieganiu występowaniu wzajemnych szykan w środowisku skazanych.

§ 8. W celu umożliwienia oddziaływań penitencjarnych, a zwłaszcza ustalenia stosunku skazanego do popełnionego przestępstwa, przyczyn i przebiegu wykołejenia społecznego, podatności na projektowane oddziaływania penitencjarne, prognozy penitencjarnej i kryminologiczno-społecznej, prowadzi się badania osobopoznawcze, a w zależności od potrzeb badania psychologiczne.

§ 9. 1. Badania osobopoznawcze polegają w szczególności na analizie:

- 1) danych osobowych skazanego;
- 2) informacji dotyczących życia rodzinnego skazanego;
- 3) kontaktów społecznych skazanego;
- 4) przyczyn i okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa;
- 5) uprzedniej karalności;
- 6) stopnia podatności skazanego na wpływy podkultury przestępczej;
- 7) zachowań wskazujących na możliwość występowania zaburzeń psychicznych albo uzależnienia od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych;
- 8) umiejętności przystosowania się skazanego do warunków i wymagań zakładu;
- 9) wyników badań psychologicznych, a także psychiatrycznych.

2. Badania osobopoznawcze realizuje się w szczególności poprzez:

- 1) wywiad ze skazanym;
- 2) rozmowy ze skazanym;
- 3) obserwację zachowań skazanego;
- 4) wykorzystanie wyników badań psychologicznych;
- 5) analizę dokumentów dotyczących skazanego, w tym wywiadu środowiskowego, w przypadku zlecenia jego wykonania, oraz informacji dotyczących osoby skazanego przesłanych przez sąd;
- 6) rozmowy i korespondencję z rodziną i innymi osobami bliskimi skazanemu;
- 7) zapoznanie się z treścią korespondencji skazanego, jeżeli podlega ona nadzorowi lub cenzurze.

3. Prowadzenie badań osobopoznawczych dokumentuje się poprzez wskazanie zastosowanych metod badania oraz zapis uzyskanych informacji dotyczących skazanego.

§ 10. 1. Badanie psychologiczne polega w szczególności na poznawaniu osobowości skazanego, jego psychospołecznych mechanizmów zachowania oraz określeniu wskazań i zaleceń dotyczących sposobów oddziaływania.

2. Dobór metod badawczych i ich zakres ustala psycholog.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 1, kończy się orzeczeniem psychologiczno-penitencjarnym lub opinią psychologiczną, której zakres będzie uzależniony od okoliczności skutkującej potrzebą badania.

§ 11. Orzeczenie psychologiczno-penitencjarne sporządza się w szczególności skazanemu:

- 1) młodocianemu, któremu pozostało co najmniej 6 miesięcy do nabycia prawa do ubiegania się o warunkowe zwolnienie;
- 2) sprawiającemu trudności wychowawcze, przede wszystkim takiemu, którego zachowanie wskazuje na poważny stopień demoralizacji, zaburzenia psychiczne albo szczególnie brak umiejętności przystosowania się do warunków i wymagań zakładu;
- 3) **co do którego zachodzi podejrzenie konieczności stosowania oddziaływań w warunkach oddziału terapeutycznego dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo;**
- 4) na karę dożywotniego pozbawienia wolności, a także na karę 25 lat pozbawienia wolności, po orzeczeniu prawomocnego wyroku;
- 5) **za przestępstwo określone w art. 197-203 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych.**

§ 12. Opinie psychologiczne sporządza się o skazanym:

- 1) **przed sporządzeniem wniosku o zakwalifikowanie skazanego uzależnionego od alkoholu albo środków odurzających lub substancji psychotropowych do odbywania kary w systemie terapeutycznym;**
- 2) **na karę dożywotniego pozbawienia wolności, a także na karę 25 lat pozbawienia wolności przed podjęciem decyzji przez komisję penitencjarną o skierowaniu do zakładu typu półotwartego;**
- 3) **przed podjęciem decyzji o złożeniu do sądu opiekuńczego wniosku o zgodę na oddzielenie dziecka od matki odbywającej karę, przebywającej z dzieckiem w domu dla matki i dziecka, lub o przedłużeniu albo skrócenie okresu przebywania dziecka z matką;**
- 4) **przed podjęciem decyzji o złożeniu wniosku do sądu penitencjarnego o wydanie orzeczenia o obciążeniu skazanego kosztami związanymi z leczeniem spowodowanego u siebie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia;**
- 5) **przed wymierzeniem skazanemu kary dyscyplinarnej umieszczenia w celi izolacyjnej oraz po dokonaniu przez psychologa kontroli, o której mowa w art. 148 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego, w przypadku stwierdzenia przesłanek uniemożliwiających dalsze odbywanie tej kary;**
- 6) **w przypadku podejrzenia skłonności samobójczych;**
- 7) **w innym, uznanym przez psychologa, szczególnie uzasadnionym przypadku.**

§ 13. 1. Oddziaływania penitencjarne prowadzone wobec skazanych w systemie programowanego oddziaływania są zawarte w opracowanych dla nich indywidualnych programach oddziaływania, w których określa się zakres tych oddziaływań.

2. Oddziaływania wobec skazanych w systemie terapeutycznym, prowadzone poza oddziałem terapeutycznym, są określone w opracowanych dla nich indywidualnych programach terapeutycznych, a w oddziale terapeutycznym ponadto w programie tego oddziału.

3. W systemie zwykłym zakres stosowanych oddziaływań wyznaczają podstawowe uprawnienia skazanego.

§ 14. 1. Wychowawca w zakładzie przedkłada komisji penitencjarnej, opracowany przy udziale skazanego skierowanego do programowanego systemu odbywania kary, indywidualny program oddziaływania oparty w szczególności na:

- 1) wynikach badań osobopoznawczych, o których mowa w § 9;**
- 2) analizie treści zapisów z rozmów przeprowadzonych ze skazanym oraz innych notatek dotyczących jego osoby;**
- 3) opisie i wyjaśnieniu przyczyn nieprzestrzegania przez skazanego norm prawnych lub niedostosowania społecznego;**
- 4) opisie funkcjonowania skazanego w kontaktach społecznych;**
- 5) opisie podstawowych problemów skazanego.**

2. Opracowując indywidualny program oddziaływania, należy określić zadania do realizacji przez skazanego i terminy ich realizacji.

3. W indywidualnym programie oddziaływań obowiązkowo określa się zadania mające na celu eliminację przyczyn popełnionego przez skazanego przestępstwa oraz związane z naprawą szkód wyrządzonych tym przestępstwem.

4. Indywidualny program oddziaływania opracowuje się niezwłocznie po zgromadzeniu materiałów określonych w ust. 1, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji komisji penitencjarnej w przedmiocie klasyfikacji skazanego, na mocy której został on skierowany do odbywania kary pozbawienia wolności w systemie programowanego oddziaływania.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 4, może być wydłużony o 14 dni.

6. Indywidualny program oddziaływania aktualizuje się w zależności od potrzeb wynikających z oceny postępów skazanego w realizacji programu.

§ 15. 1. Skazanego zakwalifikowanego do odbywania kary w systemie terapeutycznym, skierowanego do oddziału terapeutycznego, umieszcza się w oddziale terapeutycznym dla skazanych:

- 1) z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo;**
- 2) uzależnionych od alkoholu;**
- 3) uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych;**
- 4) niepełnosprawnych fizycznie.**

2. Skazanych za przestępstwo określone w art. 197-203 Kodeksu karnego, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, zakwalifikowanych do odbywania kary w systemie terapeutycznym, umieszcza się w wyznaczonych oddziałach, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 16. W razie stwierdzenia u skazanego:

- 1) o którym mowa w § 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, konieczności stosowania oddziaływania specjalistycznego - wniosek o skierowanie do właściwego oddziału terapeutycznego zawiera się w orzeczeniu psychologiczno-penitencjarnym;**
- 2) uzależnienia od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz potrzeby skierowania do oddziału terapeutycznego - wniosek o skierowanie do właściwego oddziału terapeutycznego sporządza**

psycholog w opinii psychologicznej lub orzeczeniu psychologiczno-penitencjarnym;

- 3) *niepełnosprawności fizycznej, wymagającej opieki lekarskiej lub rehabilitacyjnej - wniosek o skierowanie do odpowiedniego oddziału terapeutycznego sporządza lekarz.*

§ 17. Oddziaływania specjalistyczne wobec skazanych zakwalifikowanych do systemu terapeutycznego w oddziale terapeutycznym realizuje zespół terapeutyczny, a poza oddziałem terapeutycznym specjalistycznie przygotowany personel.

§ 18. 1. Prowadząc oddziaływania w systemie terapeutycznym, uwzględnia się w szczególności:

- 1) indywidualne i grupowe metody oddziaływań terapeutycznych;
- 2) nadrzędność oddziaływań terapeutycznych nad pozostałymi oddziaływaniami penitencjarnymi;
- 3) integrację oddziaływań terapeutycznych z innymi oddziaływaniami prowadzonymi w zakładzie.

2. Zakres i sposób stosowania metod, o których mowa w ust. 1, ustala zespół terapeutyczny.

§ 19. 1. Programy oddziałów terapeutycznych zawierają w szczególności:

- 1) założenia merytoryczne i organizacyjne oraz szczegółowe cele programu;
- 2) metody i techniki oddziaływania;
- 3) harmonogram realizacji i czas trwania programu;
- 4) określenie sposobów pomiaru efektów oraz kryteriów realizacji celów programu.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, zatwierdza Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

§ 20. 1. Skazany zakwalifikowany do odbywania kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym jest poddawany zindywidualizowanym oddziaływaniom według opracowanego indywidualnego programu terapeutycznego.

2. W systemie terapeutycznym poza oddziałem terapeutycznym można dodatkowo prowadzić grupowe oddziaływania terapeutyczne.

§ 21. 1. W przypadku skazanego uzależnionego, skierowanego do systemu terapeutycznego poza oddziałem terapeutycznym, indywidualny program terapeutyczny polega na:

- 1) **zastosowaniu krótkiej interwencji lub terapii krótkoterminowej;**
- 2) **określeniu, w miarę potrzeb, innych działań niezbędnych do rozwiązania problemów wynikających z uzależnienia.**

2. Krótka interwencja obejmuje co najmniej 3 sesje. Program krótkiej interwencji zawiera co najmniej następujące elementy:

- 1) **ocenę stopnia nasilenia problemów wynikających z uzależnienia;**
- 2) **przekazanie skazanemu informacji zwrotnej o wyniku oceny;**

3) rozmowę motywującą skazanego do podjęcia terapii lub samodzielnej zmiany oraz przekazanie skazanemu odpowiednich wskazówek dotyczących zmiany zachowań wynikających z uzależnienia.

3. Terapia krótkoterminowa obejmuje co najmniej 10 sesji, w tym program krótkiej interwencji, a ponadto:

- 1) analizę funkcjonalną zachowań skazanego;
- 2) ćwiczenie umiejętności zaradczych;
- 3) zapobieganie nawrotom.

4. W przypadku skazanego skierowanego do oddziału terapeutycznego, indywidualny program terapeutyczny poprzedza się opracowaniem diagnozy, która zawiera:

- 1) opis przyczyn zaburzeń skazanego;
- 2) opis zaburzeń w zakresie procesów poznawczych, emocjonalnych i w zachowaniu skazanego;
- 3) charakterystykę aktualnego stanu psychofizycznego skazanego;
- 4) opis problemu stanowiącego podstawę skierowania skazanego do systemu terapeutycznego;
- 5) opis indywidualnych problemów skazanego;
- 6) ocenę motywacji skazanego do uczestnictwa w realizacji indywidualnego programu terapeutycznego;
- 7) wskazanie pozytywnych cech osobowości i zachowania skazanego.

5. Opracowując indywidualny program terapeutyczny, należy określić:

- 1) zakres prowadzonych oddziaływań;
- 2) cele oddziaływań, możliwe do realizacji w warunkach oddziału terapeutycznego lub poza tym oddziałem, uwzględniające właściwości skazanego;
- 3) metody oddziaływań specjalistycznych;
- 4) kryteria realizacji.

6. Indywidualny program terapeutyczny opracowuje:

- 1) zespół terapeutyczny w oddziale terapeutycznym;
- 2) specjalistycznie przygotowany personel poza oddziałem terapeutycznym.

7. Opracowanie indywidualnego programu terapeutycznego następuje, w miarę możliwości, przy udziale skazanego.

8. Indywidualny program terapeutyczny aktualizuje się w zależności od potrzeb.

§ 22. 1. Do odbywania kary w systemie terapeutycznym poza oddziałem terapeutycznym kieruje się skazanego uzależnionego:

- 1) od alkoholu albo od środków odurzających lub substancji psychotropowych,
- 2) od opiatów, objętego programem terapii substytucyjnej
- wobec którego psycholog stwierdził w opinii lub w orzeczeniu psychologiczno-penitencjarnym możliwość realizacji oddziaływań specjalistycznych poza oddziałem terapeutycznym.

2. Jeżeli jest to uzasadnione zmianą sytuacji skazanego lub względami terapeutycznymi, skazanego uzależnionego po okresie pobytu w systemie terapeutycznym poza oddziałem można skierować do oddziału terapeutycznego.

§ 23. 1. Bezpośrednio po przyjęciu skazanego do zakładu ustala się występowanie aktów samoagresji w przeszłości.

2. Skazanych przejawiających skłonności do dokonywania aktów samoagresji obejmuje się oddziaływaniem profilaktycznym.

3. skreślony

§ 24. 1. Skazany, o którym mowa w art. 88 § 3 lub 4 Kodeksu karnego wykonawczego, poddawany jest oddziaływaniom penitencjarnym określonym w rozporządzeniu, z ograniczeniami wynikającymi z faktu stwarzania przez niego poważnego zagrożenia społecznego lub poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu.

2. Skazanego, o którym mowa w ust. 1, poddaje się ponadto oddziaływaniom służącym w szczególności zmniejszaniu napięć emocjonalnych, a także ograniczaniu tendencji do zachowań agresywnych i samoagresywnych.

§ 25. 1. Prognoza kryminologiczno-społeczna, sporządzana na czas pobytu skazanego poza zakładem, polega na pisemnym uzasadnieniu przypuszczenia, że skazany w czasie tego pobytu będzie przestrzegał porządku prawnego.

2. Prognozę sporządza się:

1) przed zaopiniowaniem wniosku o udzielenie po raz pierwszy:

a) przepustki, o której mowa w art. 91 pkt 7 lub art. 92 pkt 9 Kodeksu karnego wykonawczego,

b) nagrody, o której mowa w art. 138 § 1 pkt 7 lub pkt 8 Kodeksu karnego wykonawczego;

2) przed udzieleniem skazanemu zezwolenia lub zgody, o których mowa w:

a) art. 141a § 1 Kodeksu karnego wykonawczego,

b) art. 131 lub 165 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego, jeżeli skazany uprzednio nie korzystał z przepustki lub nagród wymienionych w ust. 2 pkt 1.

3. Prognozę sporządza się także skazanemu, który nabył uprawnienia do warunkowego przedterminowego zwolnienia.

4. Prognoza podlega aktualizacji, jeśli:

1) skazany nadużył zaufania w trakcie korzystania z przepustek lub zezwoleń;

2) zaszły zmiany w zachowaniu skazanego, w jego sytuacji rodzinnej lub istotne zmiany w jego sytuacji prawnej.

§ 26. Prognoza kryminologiczno-społeczna powinna zawierać w szczególności analizę czynników charakteryzujących:

1) środowisko rodzinne;

2) cechy osobowości wraz z uwzględnieniem stopnia samodyscypliny oraz skłonności do używania przemocy;

3) problem alkoholowy skazanego albo uzależnienie od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

4) przebyte leczenie odwykowe, a także motywację do zachowania abstynencji;

5) drogę wykojenia społecznego wraz z określeniem stopnia demoralizacji;

6) rodzaj przestępstwa, za które skazany odbywa karę;

- 7) zachowanie podczas uprzednio odbywanych kar, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu wykorzystywania zezwoleń na opuszczenia zakładu;
- 8) środowisko, w którym przebywać będzie skazany w trakcie korzystania z przepustki.

§ 27. 1. Prowadzone oddziaływania penitencjarne dokumentowane są w teczce osobopoznawczej oraz w zbiorze danych zgromadzonych w systemie informatycznym. W teczce osobopoznawczej przechowuje się również dokumenty dotyczące skazanego.

2. Oddziaływania penitencjarne, których dokumentowanie nie wymaga umieszczenia w teczce osobopoznawczej, mogą być dokumentowane wyłącznie w zbiorze danych zgromadzonych w systemie informatycznym.

3. Wzór formularza teczki osobopoznawczej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 28. 1. W odniesieniu do tymczasowo aresztowanych nie stosuje się przepisów § 7 ust. 2 pkt 1 i 2, 9-11, § 15-22, § 25 ust. 2 i 3, o ile nie jest to tymczasowo aresztowany, o którym mowa w art. 139 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego.

2. W odniesieniu do ukaranych nie stosuje się przepisów § 11, § 12 pkt 1-3 i § 25 ust. 2.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.¹

¹ 14 stycznia 2013 roku